

Kirkonpalvelija

3
2007

Muutosten aikaa

Yöllä on satanut vettä, viimeisen lomaviikon maanantai aukeaa harmaana. Tuuli piiskaa kellastuneita lehtiä irti puista. Kesä vaihtuu syksyksi.

Muutosten aikaa elämme myös Kirkonpalvelijat ry:ssä. Yhdistyksen pitkäaikainen puheenjohtaja Seppo Pyykkönen jättää tehtävänsä vuodenvaihteessa, ja niinpä tulinkin Savonlinnassa valituksi yhdistyksen puheenjohtajaksi ensi vuoden alusta alkaen.

Tahdon vielä kiittää teitä kaikkia vuosikokousedustajia saamastani luottamuksesta. Tämä on suuri haaste niin minulle henkilökohtaisesta, kuin perheellenikin ja myös työyhteisölleni, mutta se on vastaanottamisen arvoinen haaste.

Tulen puheenjohtajana tekemään parhaani yhtäaikaan nöyränä ja suurta kunnioitusta tuntien. Saan olla arvokkaassa seurassa yhdistyksemme puheenjohtajaketjussa kymmenentenä. Te jäsenet olette jo ilahduttavasti ottaneet yhteyttä ja toivonkin käytännön jatkuvan.

Kun tämä lehti on lukijalla ovat uudet sopimusneuvottelut loppusuoralla. Seurakuntien talousennusteet ovat hyvät, talous on vankka ja

Onnen kyyneleet.

verotulot kehittyvät positiivisesti. Julkinen sektori on panostanut palkkaukseen ja ottanut käyttöön uudet palkkausjärjestelmät. SVTL edellyttääkin nyt pääsyä muun julkisen alan imuun ja selkeitä palkankorotuksia.

Laskelmien mukaan seuraavan sopimuskauden aikana noin 600 kirkon työntekijää jää eläkkeelle. Nyt otetaan kantaa siihen onko kirkko tulevaisuudessa vastuullisten ammattinsa osaavien ihmisten työpaikka vaiko se vihoviimeinen vaihtoehto.

Palkkataso, työelämän laatu ja henkilöstöpolitiikka ratkaisevat sen millaisella joukolla kirkon töitä jatkossa tehdään. SVTL:n tuoreessa jäsenkyselyssä tuli esille, että nyt odotetaan selkeästi euroja.

Kun kirkko työnantajana tuijottaa koulutukseen, niin on muistettava myös kirkonpalveluskunnan moninaiset ammattitutkinnot esim; erityisammattimiehet, emännät jne.

Myös suntion ammattitutkinto on oikeaa koulutusta, joka tulee näkyä palkkauksessa. Nyt seurakunnilla

on mahdollisuus suunnata varoja siihen mitä pidetään tärkeänä. Onko se henkilöstö vaiko hautausmaan valonheittimet?

Luottamusmiehet ovat aina tärkeässä asemassa kun henkilöstön asioita hoidetaan, mutta palkkausuudistusneuvotteluiden myötä tuo asema on vielä korostunut. On mahdollista "silmä kovana", että tehtävänkuvaukset ja sijoittelut menevät oikein. Ei pidä suostua siihen mitä "ylhäältä annetaan", vaan tarvittaessa vaiko riitautettava yksipuolisesti tehty arviointi.

Myös kirkko joutuu tulevaisuudessa kilpailemaan työvoimasta ja on kaikkien edun mukaista, että ammattitaitoinen ja osaava henkilöstö on vastaamassa niihin haasteisiin joita kirkolta odotetaan.

Hyvää syksynjatkoa teille kaikille

Kaarina Yli-Somero

Kannen valokuva, Marian kirkko, Levi; Kari Hartikainen. Muut kuvat lehdessä; Hannu Korhonen/Kari Hartikainen.

*Tietoa
kirkonpalvelustyöstä.*

*Kirkonpalvelijoiden
koulutuksesta
ja edunvalvonnasta.*

Kirkonpalvelijat ry

**www.kirkonpalvelijat.fi
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi**

Pelastautukaa itse – pelastakaa myös papit

Sade ja sään kylmyys eivät voineet viilentää sitä lämpöä millä meidät vieraat vastaanotettiin kirkonpalvelijoiden kesäisille koulutus- ja opintopäiville Savonlinnaan. Savolainen lupsakkuus ja piällysmiehen taidot tulivat meidän kaikkien iloksi.

Taitoa ja tunnetta

Kesäpäivien avauksessa vastakun- nostetussa seurakuntakeskuksessa saimme ensikosketuksen päivien ohjelman monipuolisuuteen.

Palkkaus uudistus etenee lähes kaikissa seurakunnissa vauhdilla, joskin useat kysymykset vielä askarruttavat matkalla olijoita. Loppusuorasta tuskin voidaan vielä nauttia, koska monta mutkaa on oiottava. Matkalla saadut hetkelliset ymmärrykset antavat kuitenkin voimaa ja uskoa onnellisesta maaliintulosta.

Maittavan lounaan jälkeen meille avautuivat näkymät kokemuksen ja kokeilemisen kautta kirkkopedagogiikan salaisuuksiin. Elämys oli kokonaisvaltainen. Kosketus ja tunne avaavat kanavat syvemmälle ymmärtämiselle. Sitä kautta voi oppia löytämisen riemun ja kokea oppimisen ilon.

Aiheesta ”Miten jaksan työssä” saimme parasta ja laajinta mahdollista tietoa yhdistyksemme uuden kun- niasuntion kertoessa näkemyksiään ja kokemuksiaan aiheesta. Monet esille tuodut esimerkit saivat mie- lemme lämpimäksi ja silmämme kostumaan. Kaiken kirkossa tehtävän työn tarkoitus on kutsua ihmisiä Jumalan valtakuntaan. Kirkon työn- tekijöinä olemme etuoikeutetussa

asemassa, koska saamme elää siitä sanasta, mitä olemme toisille välittä- mässä. On tärkeää tiedostaa, miksi me tätä työtä teemme ja siksi on tärkeää hoitaa myös omaa hengel- lisyttämme.

Nautittuamme monipuolisen päi- vällisen oli vuorossa yhdistyksen nopeatempoinen vuosikokous. Jo vuosia hyväksi havaitun puheenjoh- tajan jättäessä meidät oli valittava uusi. Onneksi osaavassa joukos- samme löytyy taitajia.

Tietoa ja ymmärrystä

Toinen opintopäivä alkoi messul- la tuomiokirkossa. Tuomiorovastin mukaansa tempaava saarna kertoi kirkonpalvelijoiden monista vaiheista ja jopa uroteoista teemana ”Pelas- takaa papit”.

Seurakuntakeskuksella tarjotun lounaan siivittämänä kellomestari soitteli meille kellojaan ja kertoi kir- konkellojen uusista järjestelmistä.

Paloturvallisuus on yksi tämän ajan tärkeimpiä sanoja. Luento kes- kiaikaisten kivikirkkojen tulipaloista kruunasi päivän tietopakettin.

Arvoisa puheenjohtajamme päätti upeat päivät – kuten niin monesti ennenkin. Nyt kuitenkin viimeistä kertaa. Kiitos hänelle hyvin tehdyistä työntäyteisistä vuosista.

Juuri nyt, tällä hetkellä Savonlinnan kesäpäivien jälkeen tuntuu, ettei voi olla parempaa areenaa jakaa kuu- lumisia ja kokemuksia, kuin nämä jokakesäiset yhteiset tapaamiset ovat. Tämä yhteenkuuluvaisuus yh- distettynä ajankohtaisiin aiheisiin ja tietoihin opetuksen muodossa oli meille kaikille mukana olleille kirkon- palvelijoille korvaamaton tietolisä ja voima työhömmе.

Kakkukahvien myötä lähdimme paljon rikkaampina kotimatalle. Kii- tos päivien isännille ja emännille.

- Tapulin Toivo -

Vuosikousväkeä Savonlinnassa.

Kiitokset Sepolle ansiokkaasta toiminnasta

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous pidettiin Savonlinna – Säämingin seurakuntakeskuksessa 26.6.2007. Kokouksessa oli läsnä 63 yhdistyksen jäsentä.

Kirkonpalvelijat ry:n kultainen ansiomerkki luovutettiin Seija Törröselle Lahdesta. Kirkon alojen ammattijärjestö SVTL:n puheenjohtaja Matti Löppönen toi liiton tervehdyksen vuosikokousväelle, samalla hän kiitti puheenjohtaja Seppo Pyykköstä siitä vaativasta ja ansiokkaasta toiminnasta yhdistyksen ja liiton hyväksi, mitä hän on pyyteettömästi omalla olemuksellaan tehnyt 14 vuoden ajan.

Vuosikokouksessa tehtiin seuraavia päätöksiä:

Hyväksyttiin vuoden 2006 toimintakertomus ja tilinpäätös, toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2008.

Yhdistyksen pitkäaikaisen puheenjohtajan Seppo Pyykkösen pyydettyä eroa tehtävästään Kirkonpalvelijat ry:n puheenjohtajaksi valittiin Kaarina Yli-Somero Kihniöstä. Hänen toimikautensa alkaa 1.1.2008 kestäen vuoden 2008 loppuun.

Kirkonpalvelijat ry:n hallituksen varsinaisiksi jäseniksi ja heidän henkilökohtaisiksi varajäseniksi vuosille 2008 - 2010 valittiin;

Kari Hartikainen, Kuopio, varajäsen Hannu Korhonen, Kuopio

Yrjö Leppänen, Lahti, varajäsen Martti Ora, Hollola

Saila Kostainen, Lohilahti, varajäsen Maarit Ilonen, Seinäjoki.

Jaakko Lampiselle myönnettiin pyynnöstä ero Kirkonpalvelijat ry:n hallituksen jäsenyydestä ja SVTL:n luottamustehtävistä hänen siirtytty-

Mormoniveljekset.

ään toisiin tehtäviin. Hänen tilalleen valittiin Anna-Liisa Tikkala Laukaasta, varajäseneksi valittiin Maija Inkinen Lohjalta.

Kirkon alojen ammattijärjestö SVTL ry:n hallituksen jäseneksi päätettiin ehdottaa vuoden 2009 loppuun Kari Hartikaista, varajäsenenä Yrjö Leppänen sekä Kaarina Yli-Someron varajäseneksi Eija Jaakola. SVTL:n edustajisto päättää hallituksen jäsenen valinnasta syyskokouksessaan 2007.

SVTL:n edustajisto päätti myös yhdistyksen edustajiston täydentämisestä. Yhdistyksen edustajiston jäsenet vuonna 2008 - 2009 ovat;

Varsinainen jäsen / Varajäsen
Hannu Korhonen, Kuopio /
ei varajäsentä

Hilkka Heliö-Virtanen, Pori /
Maija Haukaniemi, Ulvila
Jouni Honkanen, Tervakoski /
Osmo Nissi, Hämeenlinna
Anna-Liisa Tikkala, Laukaa /
ei varajäsentä

Yrjö Leppänen, Lahti /
Martti Ora, Hollola
Eija Jaakola, Oikarainen /

Mirja Kaaretkoski, Sodankylä
Tuomas Leminen, Ikaalinen /
Jalo Katiska, Muhos
Harri Kosola, Seinäjoki /
Maarit Ilonen, Seinäjoki

Sihteeri Karipekka

"Mormoniveljekset"

Mistä nimi aikanaan syntyi ?

Elettiin kesää 1994, opinto- ja koulutuspäivät olivat Turussa. Yhdistys täytti 60 vuotta ja olimme Sepon kanssa menossa Turun tuomiokirkkoon juhlaumalanpalvelukseen siistit mustat puvut päällä ja minulla oli salkku mukana.

Tuomiokirkon rappusilla odottivat silloinen SVTL:n puheenjohtaja Heikki Alanen ja Teologit ja Kirkkomuusikot ry:n silloinen puheenjohtaja Paavo Salakka. Savolaisittain puheliaana miehenä Heikki laushti, että sieltähän ne mormoniveljekset tulloo, pyörä vaan puuttuu.

Uskallusta uusiin kokemuksiin

Kiitos Seppo näistä neljästätoista vuodesta jotka olemme yhdessä kulkeneet, sinä arvostettuna puheenjohtajana ja minä yhdistyksen sihteerinä. Yhteisiä yhdistyksen ja liiton matkoja olemme yhdessä taivaltaneet tuiskussa ja tuulessa lähes sata kertaa.

Yhdistyksestä on tullut nykyaikainen, jäsenmäärä on kasvanut, yhdistyksen vastuu henkilöt ovat vahvasti

mukana liiton hallinnossa niin edustajistossa kuin hallitus työskentelyssä jopa puheenjohtajana.

”Toivon sinulle Seppo tänään iloa, syvää ja todellista. Iloa siitä, että meille ei anneta enempää kuin jaksamme ottaa vastaan.

Iloa siitä, että vaikka kuinka myrskyäisi, vaikka harmaat pilvet peittäisivät viimeisenkin sinisen kaistaleen taivasta ja voimakkaat puhurit veisivät katot mennessään, lopulta aurinko kuitenkin paistaa.

Toivon sinulle uskallusta uusiin kokemuksiin, elämän hurjiin koskiin, pimeimmille poluille, korkeimmille vuorille.

Uskallusta tarttua tilaisuuteen, ja hylätä se, mihin et täydestä sydäimestäsi usko. Uskallusta rakkauteen, senkin uhalla, että se aina myös voi satuttaa.

Uskallusta käydä eteenpäin, läpi rämeitten ja ryteikköjen polvet mustelmilla, olkapää leikattuna ja kantapääät rakoilla”.

Kiitos Seppo!

Sihtööri Karipekka

Savonlinnan tuomiokirkko.

Menneenä kesänä kokoonnuimme Savonlinnaan viettämään Opinto- ja koulutuspäiviä.

**Kiitämme kaikkia päivien luennoitsijoita sekä juhlatoimikuntaa,
joka hoiti tehtävänsä hyvin ja ammattitaidolla.**

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus

Seppo Pyykkönen Kaarina Yli-Somero Kari Hartikainen

Kirkonpalvelijan spiritualiteetti

*Tiivistelmä Keijo Toivasen luen-
nosta Kirkonpalvelijat ry:n opinto-
ja koulutuspäivillä Savonlinnassa
26.06.2007. Luento on luettavissa
kokonaisuudessaan yhdistyksen
kotisivuilla www.kirkonpalvelijat.fi*

Mitä spiritualiteetti oikein on?

”Spiritualiteetti” sanana ja ter-
minä on vähitellen tullut tutuksi
luterilaisen kirkon piirissä. Tämä
termi näyttää olevan perua rooma-
laiskatolisen kirkon teologiasta, jossa
ajattelaa yleisesti, että kysymys on
siitä, miten usko vaikuttaa ihmisessä
ja miten hän reagoi siihen. Yksinker-
taisesti spiritualiteetti sanana viittaa
hengelliseen elämään.

Spiritualiteetin käsikirjassa spiri-
tualiteettia kuvataan ”kokemuksen
teologiaksi” ja ”tien teologiaksi”.
Oleellista siinä on ”tiellä vaeltami-
nen” eli hengellinen kilvoitus ja elä-
mä kristittyinä arjen keskellä.

Toisaalta spiritualiteetti voidaan
määritellä sisäiseksi, suoraksi tai
epäsuoraksi uskonnolliseksi tietoi-
suudeksi siitä, **KUINKA ELÄMÄ
ELETÄÄN**. On siis kysymys hengelli-
sestä kokemuksesta ja hengellisestä
elämästä.

Suora kokemus voi tapahtua me-
ditaation, siis mietiskelyn, rukouksen
kautta tai sisäisenä kamppailuna
Jumalan edessä.

Epäsuorassa kokemuksessa ih-
minen voi kohdata Jumalan erilaisten
tapahtumien välityksellä.

Spiritualiteetin muotoja on ole-
massa monia. Tunnetuimpia spiritu-
aliteetin muotoja luterilaisen kirkon
piirissä ovat tietysti herätysliikkeet:
herännäisyys, evankelisuus, lesta-

diolaisuus, rukoilevaisuus ja viides
herätysliike sekä karismaattisuus.
Tämän lisäksi joku uskonnollinen pe-
rinne voi myös olla omalta osaltaan
spiritualiteetin muoto.

Kristillisen perinteen tyyppilliset
eettiset kriteerit ovat: oikeudenmu-
kaisuus, rakkaus ja nöyryys. Tältä
pohjalta jokainen kristitty pyrkii omaa
elämäänsä arvioimaan ja kilvoitte-
lemaan.

Kirkonpalvelijan työ ja tehtävät ta-
pahtuvat kahdessa todellisuudessa.
Edustaahan kirkko kahden maan
kansalaisuutta eli näkyvää ja näky-
mätöntä maailmaa, jotka molemmat
Jumala on luonut: taivas ja maa.

Profaanimailma tarkoittaa arjen
todellisuutta, näkyvää maailmaa,
jonka keskellä me jokainen päivittäin
toteutamme kutsumustamme ja
tehtäväämme. Elämme siis arkea
todeksi työssä ja vapaa-aikana.

Sakraalimailma on saanut ni-
mensä latinan sanasta sacer, sacra,
sacrum eli pyhä. On siis kysymys
näkymättömästä todellisuudesta,
jossa pyhän kokeminen on keskeistä.
Tähän maailmaan kuuluu Jumala,
usko, iankaikkinen elämä, enkelit,
Jeesus jne. Kuvaahan Raamattu
ja monet virret, kuinka ihminen on
kahden maan kansalainen.

**Kirkonpalvelijan eettisissä oh-
jeissa** sanotaan: ” Kirkonpalvelijan
työn kivijalkana on selkeästi työn
tekeminen Suomen evankelis-lu-
terilaisen kirkon palveluksessa ”.
Samoissa ohjeissa todetaan edel-
leen: ” Luterilaisen työetiikan mu-
kaan kirkonpalvelijan työ on pyhää,
koska Jumala on kutsunut ihmiset
elämään kristittyinä ja omassa am-
matissaan ja tehtävässään palvele-
maan kanssaihmiisiä ja yhteiskuntaa
ja siten Jumalaa. Työn päätarkoitus

on kirkastaa Jumalaa ja olla hyödyksi
yhteiskunnalle ja kirkolle ”.

Yhteiskunnan puolella tapahtuneet
uudistukset ja muutokset ovat väis-
tämättä aiheuttaneet myös kirkolle
oman paineensa. Yksi keskeisim-
mistä muutoksista on eittämättä
se, että taloudelliset paineet ovat
pakottaneet kuntia yhdistymään,
jolloin myös seurakuntien yhdisty-
miset ovat yleistyneet.

Seurakuntien yhdistymiset lait-
tavat aika usein kirkonpalvelijoiden
työnkuvat uusiksi. Näissä yhteyk-
sissä korostetaan aika ajoittain jous-
tavuutta ja kypsyä sekä halua
ottaa vastaan uusia haasteita sekä
olla valmiutta hypätä aivan uusiinkin
tehtäviin. Tämä voi merkitä hakeutu-
mista koulutukseen ja toisaalta se voi
merkitä työalueen laajenemista eli
laaja-alaisuutta, mutta myös maan-
tieteellisesti etäisyydet työpisteestä
toiseen saattavat matkojen osalta
kasvaa. Tämä kaikki luo uhkakuvia
ja mahdollisuuksia, jotka eivät aina
ole helposti omaksuttavissa, kun ne
tulevat omalle kohdalle.

Muutosten nopeus työelämässä
ja tiukat aikataulut laittavat kirkon-
palvelijan kysymään: selviänkö minä
tämästä kaikesta tai opinko minä enää
mitään uutta, kun olen jo näin vanha
ja lähellä eläkeikää. Paniikki voi iskeä
ja osaltaan uuvuttaa työntekijän niin,
että leipääntyminen ja loppuun pa-
laminen (burn out) katkaisee lopulta
tehokkaalta ja pystyvältäkin työntekijältä kaulan.

Kirkonpalvelijan työssä jaksamisen
edellytyksiä on se, että hän kokee
elämänsä ja työnsä mielekkääksi.
Hän ei vain elä tai tee työtä näen-
näisesti tai elannon saamisen takia,
vaan että hän kokee työnsä haas-
teelliseksi ja syvästi mielekkääksi.

Siksi on ensiarvoisen tärkeää, että kirkonpalvelija itse kokee tekevänsä tärkeää työtä, jotta jaksaisi omassa tehtävässään silloinkin, kun tuntee uupumusta ja väsymistä työssään. Tämä tukee hänen itsetuntoaan ja itsearvostustaan. Ilman näitä ei jaksaa. Itseään vähättelevän työntekijän on vaikea uskoa, että hänen työpanoksensa olisi seurakunnalle ja toisille merkittävä.

Työssä jaksamisen ehkäpä ydin- kysymys on sittenkin siinä: **miten**

hoidan arjen keskellä omaa uskoani ? Tämä on vaikea ja ehkäpä osalle tuskallinenkin kysymys. Ei ole aikaa hiljentymiseen arjen keskellä. Moni on kokenut, ettei perheen eikä varsinkaan työelämän keskellä jää aikaa eikä voimavaroja hiljentymiseen. Sellaiseen ylellisyyteen ei kerta kaikkiaan tunnu olevan tilaa.

Teologi, terapeutti, kirjailija Tommy Hellsten kuvailee kirjassaan: Muutos, iloa näin:

"Kaikki tavoittelevat iloa ja onnellisuutta, varsinkin ne, jotka ovat onnettomia ja ilottomia. Mutta ilo näyttää pakenevan sitä, joka sitä tavoittelee. Ilo on seurausta oikeasta elämästä, oikeista elämänvalinnoista. Ilon juuret ovat syvällä rakkauden elämänasenteessa. Joka iloa haluaa, eläköön siis oikein, eläköön syvimmän elämäntuntonsa ohjaamana, eläköön elämää syvästi kunnioittaen. Ilo antautuu sille, joka elämälle itsensä antaa. "

Rovasti Keijo Toivanen kunniasuntioksi

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus päätti kokouksessaan 25.6.2007 Savonlinnassa kutsua yhdistyksen kunniasuntioksi rovasti Keijo Toivasen Pieksämäeltä.

Keijo Toivanen on ollut laatimassa sution ammattitutkinnon perusteita, jotka tulivat voimaan v. 2000. Hän toimi puheenjohtajana Kirkonpalvelijoiden eettisiä ohjeita valmistelevassa työryhmässä vuosina 2004 - 2005. Nämä ohjeet julkais-

tiin Kirkonpalvelijat ry:n järjestämällä opinto- ja koulutuspäivillä Oulussa 28. - 29.06.2005.

Keijo Toivanen toimii tällä hetkellä sutiokoulutuksen vastaavana opettajana Sisälähetysseuran oppilaitoksella Pieksämäellä. Hän on ollut usein luennoimassa yhdistyksen tilaisuuksissa, antanut yhdistykselle teologisia neuvoja ja toiminut Kirkonpalvelija - lehden vakituksena kirjoittajana.

Kunniasuntion kolehtihaavi ja luovutuskirja luovutettiin Keijo Toivaselle opinto- ja koulutuspäivien avajaisissa 26.6.2007 Savonlinnassa.

Edellinen kunniasuntio nimettiin Kajaanissa v. 1993, jolloin tunnustus myönnettiin sopimusjohtaja Jouni Veiniölle.

KP.

Puheenjohtajat luovuttamassa kolehtihaavia kunniasuntio Keijo Toivaselle.

Lämpimät kiitokset Kirkonpalvelijat ry:n hallitukselle

nimittäessänne minut kunniasuntioksi Savonlinnassa 26.06.2007

" Loit, Herra, minut maailmaasi, nyt työni tarkoitusta kyselen.

Teen työtä sinun antamaasi, suo, että tahtoasi kuuntelen. Loit minut palvelemaan toisia. Vapaana anna minun palvella."
(VK 523:1)

**Keijo Toivanen
Kunniasuntio
Pieksämäki**

HOTELLI KIRKONPALVELIJAT ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Levillä 24.–25.6.2008

Levihatelli, Kokouskeidas

TIISTAI 24.6.2008

8.00 Ilmoittautuminen ja tulokahvit

- * Hotelli Levitunturi

9.30 Kesäpäivien avaus

- * Kokouskeidas
- * Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
- * Juhlatoimikunnan puheenjohtaja Mirja Kaaretkoski
- * Kirkkoherra Kerttu Venäläinen
- * Hiippakuntadekaani Niilo Pesonen

10.30 Kirkonpalvelijain työnohjaus

**Rinnakkaisluento;
Strategista pohdiskelua –
Kirkkomme tulevaisuuden kehityssuuntia**

- * Ilkka Mattila
Kirkkopalvelut ry, johtaja

12.00 Lounas

- * Hotelli Levitunturi

13.00 Ajankohtaiset aiheet

- * Risto Voipio, kirkkoneuvos
- * SVTL:n edustus

14.30 Kahvit

- * Hotelli Levitunturi

15.00 Gondolihissi – käynti Levitunturilla

17.30 Päivällinen

- * Hotelli Levitunturi

18.30 Vuosikokous

- * Hotelli Levitunturi
Kokouskeidas

20.00 Kylpylänkäyttömahdollisuus

- * Hotelli Levitunturi

KESKIVIIKKO 25.6.2008

9.00 Messu

- * Marian kappeli
Mariantie 2
- * Saarnaa piispa Samuel Salmi

10.30 Valokuvaus

- * Kappelin edustalla

Kirkkokahvit

- * Hotelli Levitunturi

11.30 Luento

Kirkonpalvelija tänään

- * Hotelli Levitunturi
Kokouskeidas
- * Hiippakuntadekaani Niilo Pesonen

Rinnakkaisluento; Kattausten uudet tuulet

13.00 Luennot

Siivoustyön allergiat ja raaka-aineallergiat

- * Hotelli Levitunturi
Kokouskeidas

Rinnakkaisluento; Työpaikkakiusaaminen seurakunnissa

14.30 Kesäpäivien päätös

- * Hotelli Levitunturi
Kokouskeidas
- * Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
- * Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero

15.00 Lähtölounas

- * Hotelli Levitunturi

Majoitus: Hotelli Levitunturi, kylpylä ja liikuntakeskus, Levintie 1590, 99130 Sirkka.

Ohjelma ja ilmoittautumislomake löytyvät yhdistyksen nettisivuilta; www.kirkonpalvelijat.fi

Ensi kesänä kokoonnumme opinto- ja koulutuspäivillemme Lapin maisemiin Leville.

Hotelli Levitunturi sijaitsee Levin sydämessä, alueen keskeisimmällä paikalla, Lapin ainutlaatuisen luonnon ja Levin muiden palveluiden ympäröimänä. Lapissa on tilaa, hiljaisuutta ja avaruutta. Seikkailut ja tarinat, upeat tunturit, puhtaat vedet ja monipuolinen liikunta antavat elämyksiä, joita on vaikea löytää muualta.

Viimeisimmällä kokoustekniikalla varustettu Kokouskeidas sijaitsee Pulju-hotellirakennuksen alakerrassa ja tarjoaa tilat yhteensä 260 hengelle.

Laadukkaat majoitustilat sijaitsevat erillisissä hotellirakennuksissa saman pihan ympärillä.

Majoitus/osallistumismaksut Levillä ovat seuraavat:

- **Majoitus kaksi yötä, täysihoito, tulo hotelliin 23.6.2008, osallistumismaksu 300,-**

- **Majoitus yksi yö, täysihoito, osallistumismaksu 240,-**
- **Ruokailut, osallistumismaksu 160,-**

Suntion ammattitutkinnon suorittaneet

Turun kristillisestä opistosta valmistuivat seuraavat suntion ammattitutkinnon suorittaneet toukokuussa 2007:

Elina Eskeli, Kuortane
Heli Heikkilä, Tammela
Leena Karppinen, Turku
Mia Koskinen, Turku
Nina Pystö, Turku
Irja Salminen, Valkeakoski
Maarit Suominen, Mietoinen
Hannele Varjonen, Taivassalo

Etelä-Pohjanmaan alaosasto kokoontuu

yhdessäolon merkeissä Vaasan Lepikon leirikeskukseen maanantaina 15.10.2007 klo 18.00 alkaen.

Ohjelmassa hauskaa yhdessäoloa, iltapala, kahvit ja makkaranpaistoa, ym.

Varustaudu myös hellimään itseäsi kuumassa saunassa ja virkistymään meren aalloissa Raippaluodon sillan vieressä. Ilta päättyy yhteiseen loppuhartauteen. Ota mukaan voittopalkintoja perinteisiin arpajaisiin.

Ilmoittautumiset 11.10. mennessä Matti Pesoselle puh. 044 4808482 tai Kaarina Yli-Somerolle puh. 0400 797230.

"Vaivannäkönsä keskellä ihmisellä ei ole muuta onnea kuin syödä ja juoda ja nauttia elämän iloista. Minä huomasin, että myös tämä tulee Jumalan kädestä. Sillä kuka voi syödä ja kuka iloita ilman häntä?"
Saamaajankirja 2: 24-25.

Siunattua syyskauden alkua.

Tervetuloa.

Toimikunta

Rakkaudentunnustus keskiaikaisille kivikirkoille

Markus Hiekkänen:
Suomen keskiajan kivikirkot.
Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. 650 s.

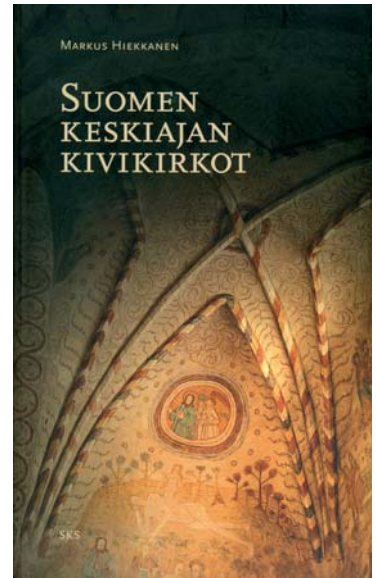
Kivikirkot ja keskiaika on Suomen vanhemman historian kiehtovimpia aiheita. Teoksessa esitetään perustiedot ja tulkinnot kaikista Suomen kivikirkoista, jotka rakennettiin tai joiden rakentaminen alkoi keskiajalla.

Kirjassa käsitellään maakunnittain jokainen kirkko omana kokonaisuutenaan. Aluksi selvitetään kristinuskon tuloa paikkakunnalle ja seurakunnan perustamista sekä puukirkkojen aikakautta ennen kivikirkkojen rakentamista. Kivikirkon keskiaikaiset piirteet kuvataan sekä ulkoa että sisältä.

Havainnollisten pohjakaavojen avulla lukija hahmottaa helposti sen, mitä vanhoja osia kirkosta on hävinnyt ja mitä niihin on lisätty uudella ajalla.

Keskiaikainen sisustus ja koristelu ovat olennainen osa kirjan sisältöä. Kirkko - kirkolta tarkastellaan niiden nykyajan näkökulmasta omaperäinen ja vaikuttava keskiaikainen sisustus kalkkimaalauksineen, kuori-aitoineen, alttarikaappeineen, pyhine esineineen, tekstiileineen ja kirjoineen.

Teos toimii kattavana hakuteoksena sekä erinomaisena kulttuuri-matkailijan matkaoppaana tutustumiskäynneillä keskiaikaisiin kirkkoihin.

Kanta-Hämeen kirkonpalwelijat kesäillanvietossa

Kanta-Hämeen alaosaston toimikunta järjesti kirkonpalwelijoilleen jo perinteisen kesäillanvieron virkistysmerkeissä elokuun viimeisenä päivänä. Tällä kertaa kokoonnuimme Nuutajärven rannalle Urjalan srk:n Linnavuoren leirikeskukseen. Paikalla saapui ainoastaan 9 alaosaston jäsentä, mutta siitä huolimatta ilta oli hauska ja onnistunut.

Syksyn ensimerkkejä oli jo ilmassa ja matkalla Urjalaan satoi paikoitellen – onneksi Linnavuoren leirikeskus-

seen saavuttuamme ei enää satanut. Naiset saunoivat ensin ja sillä aikaa miehet kävivät käsiksi runsaaseen iltapalaan, jonka Urjalan kollegat olivat meille valmistaneet. Oli iso kasa lettuja jäätelön kera, kulhollinen grillimakkaraa ja monenlaista salaattia sekä muita herkkuja. Naisten saapuessa saunasta vain pieni osa iltapalasta oli syöty. Miesten saunavuoron aikana moni kävi uimassa, vaikka vesi oli jäähtynyt viileiden öiden ansiosta.

Vieraaksemme olimme kutsuneet Urjalan kirkkoherran Kauko Keräsen. Illan päätteeksi hän piti meille iltahartauden ehtoollisen kera, jonka jälkeen virkistynein ja rauhallisin mielin lähdimme kotimatalle. Kiitokset vielä kaikille!

**Muisteli alaosaston sihteeri
Jouni Honkanen**

Työyhteisön johtaja seurakunnassa. Unelmakuva ammattitaitoisesta esimiehestä on sellainen

- joka arvostaa ja ottaa huomioon kaikki seurakunnan työntekijät tasapuolisesti
- ei ryhmittele koulutuksen mukaan, hengelliset ja muut
- ei ole ikärasisti
- kertoo asiallisesti jos joku asia on epäonnistunut.
- kehittää ja myötävaikuttaa työilma- piiriin, antaa uusia ideoita
- tukee niitä hiljaisia, arkoja ja tunnollisia työntekijöitä.

Stressi pois

Unohda täydellisuuden tavoittelu. Sinun ei tarvitse ehtiä tehdä kaikkea. Harjoittele kärsivällisyyttä esimerkiksi kaupan kassajonossa tai odottaessasi puhelimessa. Vältä negatiivisten ihmisten keräämistä ympärillesi. Ympäröi itsesi positiivisin ajatuksin ja elämänmyönteisillä

ihmisillä. Pidä yllä säännöllistä elämänrytmiä. Älä valvo myöhään, koeta herätä suurinpiirtein samoihin aikoihin myös viikonloppuna. Rakasta itseäsi, nauti jokaisesta hetkestä, jonka saat elää. Nauti jokaisesta tapaamastasi ihmisestä ja mahdollisuudesta vaihtaa mielipiteitä.

Työyhteisön hyvinvointi

Voitko hyvin ?

Sanotaan, että hyvinvoinnin perustana ovat työ, toimeentulo, terveys, toimintakykyisyys, turvallisuus ja vahva sosiaalinen verkosto. Hyvinvointi koetaan onnellisuutena, tyytyväisyytenä omaan elämään sekä mahdollisuutena toteuttaa ja kehittää itseään.

Jos kysyt kahdelta ihmiseltä, mitä hyvinvointi heille tarkoittaa, saat todennäköisesti erilaiset vastaukset. Hyvinvointi koetaan yksilöllisesti. Kukapa ei tuntisi ihmistä, jolla näyttäisivät asiat olevan ihan hyvin, mutta joka ei silti ole tyytyväinen

elämäänsä. Ja toisaalta ihmistä, joka esimerkiksi vaikeasta sairaudesta huolimatta vakuuttaa tyytyväisyytään ja onnellisuuttaan. Kokemukset muokkaavat ajatuksiamme siitä, mihin olemme tyytyväisiä ja mikä riittää onnellisuuden tunteeseen. Usein kohdatut vaikeudet asettavat arvot uuteen järjestykseen, jolloin osataan iloita ja olla onnellisia pienistäkin asioista.

Jokainen haluaa varmasti voida hyvin ja moniin hyvinvointia edistäviin asioihin voimme vaikuttaa itsekkin. Riittävällä liikunnalla ja levolla sekä oikealla ruokavaliolla on kiistatta

terveyttä edistäviä vaikutuksia. Ystävyyssuhteet ovat hyvä tukiverkko silloin, jos hyvinvointia uhkaa esimerkiksi sairaus tai työpaikan menetys. Ja monelle mielekäs työ antaa voimia ja hyvinvointia silloin, kun elämä muuten koettelee.

Tähän lehteen on koottu aiheita hyvinvoinnin eri osa-alueilta. Mikä on sinun tapasi edistää hyvinvointiasi, liikunta, rentoutuminen, ystävien tapaaminen, työhyvinvoinnin edistäminen vai hemmottelu hetki silloin tällöin?

Voi hyvin!

Asiaa työpaikan ilmapiiristä

On aika tavallista, että kun työpaikalla voidaan huonosti, niin aletaan kehittää työyhteisöä jollakin metodilla. Varmasti on niin, että yhteisö voi usein huonosti, koska siellä vaikuttaa joku ongelmallinen työtoveri, joka levittää pahaa mieltä ja jopa pelkoa ympärilleen.

Henkilö voi jopa pelästyttää esimiehensäkin, varsinkin mikäli kysy-

myksessä on kokematon esimies, jolloin esimiehen vaikutusmahdollisuus on lähes olematon. Esimies voi kyllä aina ehdottaa työyhteisön kehittämisprojektia, mutta henkilö tai henkilöt eivät ymmärrä omaa pahuuttaan, niin tilanne pysyy ennallaan.

Olisi kiva kuulla jonkun ay-ihmisen kertovan, miten vaikean työtoverin kanssa voidaan oikeaoppisesti toimia. Kysehän on viime kädessä työsuojelusta eli oikeudesta tulla

työpaikalle ilman pelkoa ja ahdistusta tekemään sitä työtä, mistä palkka maksetaan.

Miten jotkut ihmiset voivat olla todella raakoja ja epäsolidaarisia toisia työntekijöitä kohtaan ja kuluttaa heidän energiaansa ylimääräisellä stressillä. Kiusaamista ja työpaikan ilmapiirin vahingoittamista ei tarvitse hyväksyä.

nimimerkki Pahuus pois.

Tuholainen työpaikalla

Esimiehen mielitelijä on viheliäinen otus. Joihinkin työtovereihin tämä veitikkamainen luonne uppoaa täydestä, toiset taas oitis havaitsevat sen petollisuuden.

Ovela mielitelijä kuitenkin haiskaa hätyyttelijänsä herkästi, ja pitää huolen, että näiden elämä työyhteisössä muuttuu vaikeaksi. Mielitelijä menestyy siellä, missä heikkotasoiset esimiehet tarjoavat anteliaasti

nuoltavaa. Asiallisten esimiesten alaisuudessa sille ei ole elintilaa. Löydettyään sopivan henkilön mielitelijä suostuu kaikkeen, mitä tämä keksii pyytää. Tietojen urkinta, valehtelu, mustamaalaaminen, vääryyksien peittely, kaikkien juonitteluun esimiehen lemmikki ottaa osaa halukkaasti saaden toiminnasta nautintoa.

Tottahan toki yhteistyö palkitaan myös palkankorotuksin ja sekä erivapauksilla ja vaikutusvallalla.

Tästä mielitelijästä tuleekin nopeasti merkittävä tekijä työyhteisössä, onhan hän kehnolle esimiehelle korvaamaton seuralainen ja monitoimityökalu, jonka avulla esimies voi edes uskotella selviytyvänsä tehtävistään. Mitä surkeampi esimies, sitä useampia mielitelijöitä – lemmikkejä hän tarvitsee. Ilmapiiri on myrkyllinen, työntekijät sairastelevat ja toiminta työpaikalla heikkenee.

nimimerkki Kaiken nähnyt.

Lappeenranta – Viipuri – Lappeenranta

Alueyhdistysten neuvottelupäiviä vietettiin 31.8-2.9.2007 Lappeenrannassa.

Kirkon alojen ammattijärjestö SVTL:n alueyhdistysten vastuuhenkilöiden jo perinteeksi tullut kokoontuminen oli tänä syksynä Lappeenrannassa Hotelli Cumuluksessa.

Aktiivisia osallistujia oli kahdeksastatoista alueyhdistyksestä sekä liiton puheenjohtaja Matti Löppönen, toiminnanjohtaja Ritva Rasila ja järjestösihteeri Vuokko Laaksonen.

Perjantai-illan kokouksessa tarkastelimme alueyhdistysten toimintaa viime vuodelta. Keskustelimme uusista ideoista alueyhdistyksille, mm mikä tapahtuma, tilaisuus tai toimintamuoto olisi merkityksellinen jäsenille?

Alueyhdistyksen luottamusmiesten tapaaminen, stipendejä oppilai-

Johtoryhmä etsii yhteistä säveltä.

toksista valmistuneille, alueyhdistyksen pankkisopimus jolla ilmaisia kirjeitä postiin, syntymäpäivämuistamiset omalla persoonallisella kortilla

tai liiton onnittelukortilla, yhteistyöta-
pahtumat Ortodoksien kanssa, yh-
distysten omat suunnitelupalaverit,
teemapäivät, eri ammattiryhmien

Alueyhdistysten vastuuhenkilöt katulapsikoti Dikonissa Viipurissa.

Katulapsikoti Dikoni.

teemalliset kokoontumisillat, eläkeläisiä, jossa infoa tulevaisuudesta, kasvot SVTL:lle ja alueyhdistysten vastuuhenkilöiden kuvat ja nimet näkyville, mega-arpajaiset tilaisuuksiin vetonaulaksi, palkintoina kylpyläpakketteja sekä lahjakortteja.

Keskustelimme myös lisärahoituksen saamisesta alueyhdistyksille.

Viipuriin lähdimme lauantaiaamu- na hyvin reippaina M/S Carelialla Saimaan kanavaa pitkin, laivamatka kesti reilut 5 tuntia, matkan aikana

teimme sopivasti annettuja ryhmätöitä sovituihin pienryhmissä. Olimme Viipurissa paikallista aikaa klo 14.30, tullista päästyämme oli vuorossa vaikuttava opastettu kiertokierros jonka jälkeen vierailimme katulapsikoti Dikonissa jonne veimme mukavasti tuliaisia. Mukanamme oli Lahdesta Katri Tatti, joka toimi tulkkina vierailulla.

Lähdimme huojentuneina bussilla kohti aina arvaamatonta Venäjän tullia ja Lappeenrantaan saavuimme

n. klo 20. Päivä oli antoisa ja erityisen kaunis ilma kruunasi matkamme. Sunnuntaina aamupalan jälkeen lähdimme kotimatkallemme sateisille teille.

Kiitos Vuokolle hyvin järjestetystä matkasta!

Kuvia retkestä löytyy osoitteesta www.kirkonpalvelijat.fi

**Terveisin Karipekka
Savon alueyhdistys**

Jalanjäljet

Eräänä yönä mies näki unen.

Hän oli kävelemässä rannalla Luojan kanssa, kun taivaalle välähti näkymiä hänen elämästään.

Jokaisessa näkymässä hän huomasi kahdet jalanjäljet biekassa; toiset hänen omansa ja toiset Luojan jalanjäljet.

Ennen kuin viimeiset näkymät hänen elämästään tulivat esille, hän katsoi taakseen jalanjälkiä biekassa.

Hän huomasi, että monta kertaa matkan varrella oli vain yhdet jäljet biekassa.

Hän myös huomasi, että jäljet puuttuivat juuri niinä aikoina, jolloin hänellä oli ollut elämässään kaikkein vaikeinta.

Tämä vaivasi häntä kovasti, joten hän kysyi siitä Luojalta.

"Luoja, kun päätin seurata Sinua, sanoit kulkevasi mukanani joka askeleella. Nyt kuitenkin huomaan, että elämäni vaikeimpina aikoina biekassa on vain yhdet jalanjäljet. En ymmärrä, miksi hylkäisit minut silloin, kun Sinua eniten tarvitsin."

Luoja vastasi, "Rakas lapseni, rakastan sinua, enkä milloinkaan hylkäisi sinua. Vaikeuksiesi aikoina, jolloin näit vain yhdet jäljet biekassa, minä kannoin sinua."

M.R. Powers

Viipuri tänään

Viipurin kaupunki on Viipurin hallintopiirin keskus. Kaupungissa on asukkaita 78300, sen pinta-ala on 81 km² ja koko Viipurin piirin 7421 km². Kaupungin talouden kivijalkana on teollisuus, pääaloina rakennustarvikkeet, koneenrakennus, selluloosa, paperi ja puunjalostus. Merkittävin työnantaja on telakka, joka työllistää n. 2000 työntekijää. Viipuri tunnetaan myös koulujen kaupunkina. Eriasteisia oppilaitoksia kaupungissa on yli sata. Viime vuosina Viipurissa on vierailut n. puoli miljoonaa matkailijaa vuosittain.

Saimaan kanava

Kanavan pituus on 43 km, josta Suomen puolella 23 km ja Venäjältä vuokratulla alueella 20 km. Kanavaväylä on leveydeltään 34-55 m ja syvyydeltään 5,2 m.

Saimaan ja Suomenlahden välinen korkeusero keskimäärin 76 m, on porrastettu kahdeksalla sululla. Niiden pituus on 85 m, leveys 13,2 m. Sulkujen pituuskorkeus vaihtelee 5,5 metristä 12,7 metriin. Suurin mahdollinen kanavan kautta kulkeva alus kuljettaa kerralla 2500 t eli runsaan täyden tavarajunan lastin.

Menoa messuun !

Pastori Leevi Nevarautio palasi Australiasta isiensä maahan, lapsuutensa kirkkopoluille. Kutsumus oli vienyt hänet kauas toiselle mantereelle, merien taakse. Siellä oli ilmasto kovin erilainen myös kirkolisten perinteiden ja tapojen suhteen. Kaukana oli perisuomalainen jäyhyys ja arvokkuus. Koti-ikävä iski sitten kuitenkin ja Siionimme laiturilta löytyi paimenelle paikka pienen seurakunnan kappalaisena. Siinä oli helpo sopeutua takaisin Ultima Thulen körttiläiseen kasvualustaan. Tosin häntä aluksi häiritsi, kun vaimoa kutsuttiin kappalaiskaksi, mutta sitten pujahti mieleen, kuinka piispatarta kansankielellä mainittiin.

Kunnon kappalaisemme päätti panna vauhtia arkaistiseen messuun. Kirkkoherra oli jo varovasti keskustellut siitä, sopiko kappalaisen käydä kapakassa ihmisiä tapaamassa, mutta se tuntui lisäävän kirkossakäyntiä ja kaunisti siis tilastoja, joten sopimattomuuskerroin oli lopulta vaatimaton.

Kun sanankuulijoiden määrä kasvoi ja kirkkoon tuli ihmisiä, joita ei siellä sitten rippikoulun ollut nähty, päätti Nevarautio soveltaa kaukaisen maan kokemuksia yksivakaisen messun rikastamiseksi. Niinpä Hyvän Paimenen sunnuntaina kansa oli penkistä pudota, kun alttarille ilmestyi alban sijasta lammassnahkaan vyöttäytynyt

paimen koukkusauva kädessään. Suntio Kämäräinen oli joutunut otamaan jo nitron, kun sakastiin oli tuotu kauppias Jukaraisen pässi ja hänen täytyi sitä pidellä ja päästää sitten, kun pappi tulisi hakemaan. Pitelemistä siinä olikin, sillä pässi oli varsin eloisa. Se ei kuvia kunnioittanut ja seinältä putosi kolmen entisen kirkkoherran kuvat ja pässi änkesi peloissaan messuvaatekaappiin, kolistellen ovea, niin, että kirkkosaliin saakka kuului kolina ja kopse.

Kun tuli tekstin aika, Nevarautio pujahti sakastiin ja talutti pässin kuoriin. Suntio Kämäräinen otti toisen nitron ja seurakuntaväki oli sekä innoissaan, että peloissaan. Pässi löi ensin jarrut päälle, mutta tekstin loppuosassa irtautui roolistaan ja karkasi kirkon perältä parven rappuja ylös. Kanttori Kymäläisen osa oli varjella urkujaan ja paeta lopulta nuottikaapin taakse. Karvisen isäntä, jolla oli lampaita itsellään, pelasti tilanteen ja vei pässin aikamoisen kopinan kanssa ulos ja liekasi palotikkaisiin kiinni.

Nevarautio aloitti saarnansa ja kansa odotti, mitä havainnollistavaa vielä seuraisi. Paimensauva ei mahtunut saarnatuolin katoksen alle, joten pastorimme ripusti sen roikkumaan kuorin kattokruunusta. Siitä se tehosti sanomaa kaikkien lampaiden paimenesta. Kolehti kerättiin tietysti Merimieslähetykselle, joka oli myö-

tävaikuttanut Nevaraution vakanssiin kaukaisessa Australiassa. Kanttori Kymäläinen oli uskaltanut urkupenkille, mutta ei ehtinyt aloittaa kolehtivirttä, kun pastorimme tempaisi saarnatuoliin piilottamansa kitaran ja havainnollisti kolehtikohdetta laulamalla tangon: Aavan meren tuolla puolen jossakin on maa...". Suntio Kämäräinen otti kolmannen nitron ja lähti haavinsa perään. Kilinää ja kahinaa kuului tavallista enemmän ja taas tilasto kaunistui.

Kirkkokansasta osa ihastui ja osa vihastui. Mäkeläisen Emmaa pässi ylsi vielä puskemaan, mutta Karvinen sai kiinni, ettei kaatumista tapahtunut. Luonnollinen seuraus havainnollisesta tekstinkäsittelystä oli tietenkin se, että Tuomiokapitulin tuomiopostilaatikko piti vaihtaa pari numeroa suurempaan. Toinen seuraus oli se, että paikallisen kapakan karaokelistalla Satumaasta tuli suosituin kappale.

Snap

– Mittee vasten sitä Satumua-tangoo ei saes esitte kirkossa?
– No ne papit peleekee, että immeiset alakaa pittee niitten suarnoja satuina eikä tottuutena.

Kirkonpalvelijoiden Oulun alaostaston jouluuokailu

ti. 27.11.2007 klo 18.00 Oskarin Kellarissa. Osoite Rautatienkatu 9, Oulu.

Tervetuloa.

Toimikunta

Keski-Suomen alaostaston syyskokous

tiistaina 9.10.2007 klo 12 Juurikka-saaren juhlatilassa, os. Juurikantie 5, Säynätsalo.

Ilmoittautuminen, tarjoilun vuoksi, Anna-Liisa Tikkalalle 050 60965.

Tervetuloa.

Toimikunta

SVTL – palveleva ammattiliitto

Asemamiehenkatu 2, 00520 Helsinki
0207 912 530 vaihde

Ritva Rasila

toiminnanjohtaja
0207 912 534 /
040 828 0656
ritva.rasila@svtl.fi
hallinto, neuvottelutoiminta

Vuokko Laaksonen

järjestösihteeri
0207 912 539
vuokko.laaksonen@svtl.fi
koulutus- ja järjestöasiat

Anna-Maria Numminen

lakimies
0207 912 538
anna-maria.numminen@svtl.fi
*lainopillinen neuvonta,
eläkeasiat, ort. kirkko*

Miikka Autio

työlomalla
1.10.2007 - 30.9.2008

Anna Hellén

määräaikainen lakimies
1.9.2007 - 30.9.2008
0207 912 537
anna.hellen@svtl.fi
*lainopillinen neuvonta, nuoret jäsenet,
opiskelijat, kristilliset järjestöt*

Sakari Timonen

työmarkkina-asiamies
0207 912 535
sakari.timonen@svtl.fi
neuvonta ja luottamusmiesasiat

Carita Kärkkäinen

toiminnanjohtajan sihteeri
0207 912 536
carita.karkkainen@svtl.fi

Varpu Välimaa

jäsenpalvelusihteeri
0207 912 532
varpu.valimaa@svtl.fi

Galina Voloshina

toimistoemäntä
0207 912 533
galina.voloshina@svtl.fi
kurssi-ilmoittautumiset

Työttömyyskassa:**Maarit Tenlenius**

kassanjohtaja
0207 912 540
maarit.tenlenius@svtl.fi

Soile Suanto

kassanhoitaja (hakijat A-K)
0207 912 541
soile.suanto@svtl.fi

Helena Huovinen

etuuskäsittelijä (hakijat L-Ö)
0207 912 542
helena.huovinen@svtl.fi

Päivitä tietosi ja osaamisesi!

Jyväskylä Paviljongissa 16.–18.10.2007

Runsa tietopaketti IT-alan ja tukipalveluiden ammattilaisille seurakunnissa. Ohjelmissa, kanavissa ja näyttelyssä ajankohtaisimmat asiat.

Into@ – Seurakuntahallinnon ammattipäivillä yhdistyy kaksi tuttua tapahtumaa: IT@kirkko – kirkolliset tietotekniikka-messut ja Intoa arkeen.

Osallistumismaksu: 130 €/1 päivä, 210 €/2 päivää ja 290 €/3 päivää. Osanottajat varaavat ja kustantavat majoituksensa itse.

Ilmoittautuminen: 17.9.2007 mennessä.

irene.antikainen@kirkkopalvelut.fi
p. 0207 54 2062

INTO@

Seurakuntahallinnon
ammattipäivät
www.intoa.fi

Ilmoittaudu nyt!

Yli mahdottoman – Itsemurha ja läheinen

Tuula Uusitalo:

Yli mahdottoman – Itsemurha ja läheinen.
225 s.

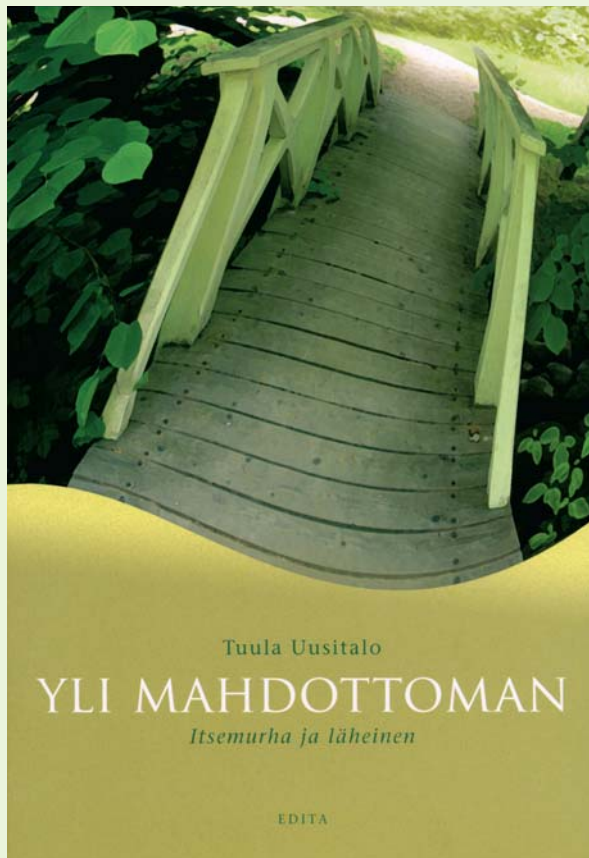
Itsemurhakuolema on henkisesti musertavimpia tapoja menettää läheinen. Itsemurhaa surevien menetystä leimaa usein voimakas syyllisyys, häpeä, vainajaan kohdistuva viha tai suuttumus sekä tarve löytää tapahtumille selitys.

Tämä kirja käsittelee läheisen itsemurhan ja siihen liittyvien tapahtumien seurauksia, itsemurhamenetyksen aiheuttaman surun muotoutumista ja siitä toipumista.

Se perustuu haastatteluihin, joissa itsemurhan vuoksi perheenjäsenensä tai läheisensä menettäneet suomalaiset puhuvat kokemuksestaan avoimesti, koskettavasti ja yllättävälläkin tavalla.

Kirjassa pohditaan myös, miten omaisia voi tukea tai miten itsemurhia voitaisiin ehkäistä. Se on tarkoitettu niin läheisensä itsemurhaa sureville ja heidän verkostoilleen kuin eri auttajatahoille, kuten sosiaali- ja terveysalan ammattilaisille, nuorisotyöntekijöille, opettajille, psykologeille, terapeuteille, kriisityöntekijöille ja seurakuntien työntekijöille.

Kasvatustieteiden tohtori Tuula Uusitalo on väitellyt vuonna 2006 itsemurhien vaikutuksista läheisiin.

Kirkonpalvelija

N:o 3/2007 – 54. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/3 sivua	70 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
Taitto: Jarmo Salonen
aineisto@graafisetpalvelut.com
Seuraava lehti ilmestyy 12/2007.

ISSN 0 355-8258